

ποσότητος μαγνησίας και δξειδίου σιδήρου.

Όπως του μαρμάρου έχομεν διαφόρους παραλλαγάς, ούτω και του γρανίτου· ούτω λ. χ. ο εύρισκόμενος εις την Συέννη της Αιγύπτου, καλείται *Syenites*, είναι δὲ χρώματος μελανωπού, ὡς ἐκ τῆς μεγάλης ποσότητος του δξειδίου του σιδήρου, ὅπερ ἐμπεριέχει. Ἀλλῃ παραλλαγή ὡς ἐκ τῆς μορφῆς της, ἥτις φερεὶ στίγματα ὁμοια μὲ τὰ τῶν ὄψεων, ὀνομάζεται *ὀφιοειδής* και ἄλλη *πορφυρίτης* ἕνεκα τοῦ κοκκινωποῦ εἶτε πορφυροῦ αὐτῆς χρώματος.

Ο ΑΔΕΛΦΟΣ ΚΑΙ Η ΑΔΕΛΦΗ.

Ἀνέκδοτον συγγινητικὸν και περίεργον περὶ τῆς ἱερᾶς ἐξετάσεως.

(ἐκ τοῦ Ἀγγλικοῦ)

ὁπὸ τῆς δεσποινίδος M. X. K.

Κεφ. I.

Ἡ πόλις τῆς Σεβίλλης πρὸ 300 ἐτῶν ἦτον ἐπίσης ὠραία ὡς και τὴν σήμερον, οὔσα μία τῶν ὠραιότατων πόλεων τῆς Ἰσπανίας. Τὸ εὐρὺ και ἡ συχὸν ῥεῦμα τοῦ Γουαδελευκουεβέρα ποταμοῦ ἔρρεε μεγαλοπρεπῶς διὰ μέσου αὐτῆς, ὑπεράνω δὲ ὠραίων κήπων και δενδρῶνων ὑφούντο οἱ χρυσοὶ δόμοι και οἱ στερεοὶ πύργοι αὐτῆς, ἐνφ' εἰς τὰς εὐρυχώρους αὐτῆς πλατείας τὸ θέαμα τοῦ ἀεικινῆτου πλήθους ἦτο ἀπαράμιλλον. Ἐπὶ τῶν ὠραιότατων τούτων πλατειῶν ἴσταντο αἱ οἰκίαι τῶν πλουσίων και εὐγενῶν, τῶν πρέσβειων και τῶν ἐν ὑψηλοῖς ἀξιώμασι, παρὰ τὰς θύρας δὲ τούτων τῶν μεγάρων ἐφαίνοντο συνηθροισμένοι πολυπληθεῖς ἱκέται, φίλοι και ξένοι καθ' ὅλον τὸ διάστημα τῆς ἡμέρας, πλὴν τῆς μεσημβρίας, ὅτε ἄκρα ἡσυχία κατέειχεν ὁλόκληρον τὴν πόλιν και οὐδεὶς ἐξήρχετο τῆς οἰκίας του ἕνεκα τοῦ καύσωνος τοῦ ἡλίου.

Μία μόνη οἰκία καθ' ὅλην ταύτην τὴν μεγάλην πλατείαν ἔμενε κλειστή και ἡσυχος καθ' ὅλον τὸ διάστημα τῆς ἡμέρας, οὐδὲ ἐφαίνοντο ἱκέται ἡ ξένοι ζητοῦντες εἰσόδον εἰς τὰς θύρας της. Ἀν και ἦτο ἐκ τῶν πολυτελεστάτων οἰκιῶν τῆς Σεβίλλης, οὐδέποτε ὅμως αἱ εἰς αὐτὴν ὑποδοχαὶ ἦσαν μεγάλαι, τῶρα δὲ και αὐτοὶ οἱ ὀλίγοι οἰκεῖοι δὲν ἐσύχναζον πλέον ἐκεῖ, διότι ὁ κύριος αὐτῆς, Ἐμμανουὴλ δὲ Σίντρα, εὕρισκετο ἐν μεγάλῃ θλίψει, και ἀπείχεν ἀπὸ πᾶσαν συναναστροφὴν μετὰ τῶν φίλων και συμπολιτῶν του. Πρὸ ὀλίγου μόνον καιροῦ εἶχε λάβει τὴν εἶδησιν τοῦ θανάτου ἀμφοτέρων τῶν γονέων του, ἡ λύπη του ὅμως δὲν προήρχετο τόσον ἐκ τούτου, ὅσον ἐκ τῆς σκέψεως, ὅτι οἱ γονεῖς του ἀπέθανον ἔξω τῆς Ἀγίας Καθολικῆς Ἐκκλησίας.

Ἡ ἱστορία τῆς οἰκογενείας τοῦ κ. δὲ Σίντρα ἦτο πλήρης συμβάντων. Πολιτικὰ αἷτια εἶχον ἀναγκάσει αὐτὸν νὰ ἐγκαταλείψῃ οἰκογενειακῶς τὴν πατρίδα αὐτοῦ Ἰσπανίαν, ὅτε ὁ Ἐμμανουὴλ και ἡ ἀδελφὴ αὐτοῦ Ἰσαβέλλα ἦσαν ἐτι νήπια, και ν' ἀποκατασταθῇ εἰς μικρὸν τι χωρίον τῆς Ἑλβετίας. Ἀπὸ τῆς ἀπλῆς και μεμονωμένης ταύτης ζωῆς, ὁ Ἐμμανουὴλ ἀπεμακρύνθη παιδίον ἐτι ὢν, ἐπιστρέψας εἰς τὴν Ἰσπανίαν ὑπὸ τὴν εὐμενῇ κηδαιμονίαν τοῦ Δὸν Ἰωάννου δὲ Βαράντζα, παλαιοῦ και πιστοῦ φίλου τοῦ πατρὸς του. Ὁ δὲ Βαράντζας ἦτο πλούσιός τις ἔμπορος τῆς Σεβίλλης ὅστις εἶχε χάσει τὴν σύζυγόν του· ἐπιθυμῶν δὲ νὰ εὕρῃ κατὰλληλον σύντροφον διὰ τὸν μονογενῆ του υἱόν, ἔγραψε πρὸς τὸν ἐξόριστον φίλον του προσφέρων τὴν θέσιν ταύτην εἰς τὸν Ἐμμανουὴλ, ὑποσχεθείς νὰ ἀναθρέψῃ αὐτὸν ὡς υἱόν του, και νὰ τὸν ἀποκαταστήσῃ, ὅταν φθάσῃ εἰς προσήκουσαν ἡλικίαν. Ἡ πρότασις εὗρε θερμὴν ὑποδοχὴν, ὁ δὲ Ἐμμανουὴλ ἠλλαξε τὴν ἀπλὴν ζωὴν του διὰ τὴν πολυτελεστέραν και ὑψηλοτέραν τῶν ἀριστοκρατικῶν τάξεων τῆς Σεβίλλης.

Ὁ Κωνσταντῖνος δὲ Βαράντζας ἠγάπα τὸν νέον του σύντροφον μὲ ὅλην τὴν θερμότητα τῆς ψυχῆς του, ἀμφοτέροι δ' ἔζων ὁμοῦ ὡς ἀδελφοὶ μὴ γνωρίζοντες εὐτυχίαν μακρὰν ἀπ' ἀλλήλων ἕως τὴν ἡμέραν, καθ' ἣν ὁ Ἐμμανουὴλ ἀφῆκε τὴν φιλικὴν στέγην τοῦ εὐεργέτου του, διὰ νὰ πληρώσῃ ἐπικερδῆ τινα θέσιν, τὴν ὁποίαν ὁ δὲ Βαράντζας τῷ προσέφερεν. Πέντε ἔτη ἀργότερον, ὁ δὲ Βαράντζας ἀπέθανεν ἀφήσας τὸ πλεῖστον μέρος τῆς μεγάλης αὐτοῦ περιουσίας εἰς τὸν υἱόν του, καλὸν δὲ μερίδιον και εἰς τὸν Ἐμμανουὴλ. Ἡ κληρονομία αὕτη, ὁμοῦ μὲ τὰ κέρδη, τὰ ὁποῖα εἶχε συναῖξει, ἐβόηθησαν τὸν Ἐμμανουὴλ νὰ ἐκπληρῶσῃ τὰς δύο ἰσχυρωτάτας αὐτοῦ ἐπιθυμίας, δηλαδὴ, νὰ γείνῃ μέγας ἔμπορος, και νὰ ἀγοράσῃ παλάτιον εἰς τὸ ἀριστοκρατικώτατον μέρος τῆς Σεβίλλης. Ἡ πολιτέλεια τῆς νέας του οἰκίας ἦτο μεγαλειτέρα παρ' ὅτι ἐχρειάζετο διὰ τὰς ἀνάγκας του, δὲν εὐχαριστεῖτο ὅμως μὲ ὀλιγώτερον, και ἐνταῦθα διέτριβεν ἐν πολυτελεῖ μοναξίᾳ ἀποφεύγων τὴν συναναστροφὴν τῶν γνωρίμων του, πλὴν τοῦ Κωνσταντίνου, τὸν ὁποῖον ἠγάπα ἐνθέρμως και ὅστις ἦτο πιστὸς και εἰλικρινὴς φίλος. (ἀκολουθεῖ)

ΙΩΑΝΝΗΣ Ο ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

Ἰωάννης ὁ ἐπονομασθεὶς χρυσόστομος ἕνεκα τῆς γλυκύτητος και εὐφραδείας τῶν λόγων του,